

הנני להביא כאן מאמר יקר שאמר א"א ז"ל והמבוסס על דברי הגמ' במסכת שלפנינו.

וכתב א"א ז"ל: המקור להתייחסות המיוחדת לחברה טובה רואים אנו עוד אצל אבותינו הקדושים. כבר הבאתי מספר פעמים את קושית העולם בדברי חז"ל על הפסוק (בראשית כה, כב) "ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי", וברש"י שם מביא את דברי המדרש (ב"ר סג, ז): "ורבותינו דרשוהו לשון ריצה, כשהיתה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר, יעקב רץ ומפרכס לצאת, עוברת על פתחי עבודה זרה עשו מפרכס לצאת". הקושיא כאן נודעת, בשלמא עשו רץ ומפרכס, כדי שיוכל להגשים את כל תאוותיו, שכעת בבטן אמו אינו יכול להגשימם. אבל מדוע יעקב בקש לצאת בשעה שהיתה עוברת על פתח שם ועבר, מה רע לו כאן במעי אמו, הלא גם כאן היה לו כזאת, שהרי אמרו חז"ל (נדה ל, ב): "למה הולד דומה במעי אמו וגו', ונר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו וגו', ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים וכו', ומלמדין אותו כל התורה כולה וכו'". אם כן מדוע פירכס יעקב לצאת, הרי ישב ולמד שם את כל התורה כולה, ולכאורה היה אמור להיות לו יותר טוב מאשר אחר כך בבית שם ועבר? אלא שמעתי לומר בשם רבי שמעון סופר מקראקא, שהיה בנו של ה"כתב סופר", שלמרות שיעקב למד שם את כל התורה כולה, למרות שהיה לו שם את המלמד הטוב ביותר שלמד תורה כביכול מפי הקב"ה, אבל בכל זאת לא רצה לשהות ביחד עם כזה חבר כמו עשו באותו "חדר" על כן בקש להימלט משם ברגע שרק היה יכול.

רואים מכך את ההתייחסות החשובה להשפעה של חבר, הן לטוב והן לרע הגוברת בחשיבותה אפילו על השפעת הרבי.

עכ"ד א"א ז"ל, המעידים כמאה עדים על אישיותו הנקיה, זיע"א.

את הספר שלפנינו כקודמיו, והבאים אחריו אי"ה, אני מקדיש מתוך רגש כבוד ויקר, לזכרו של אבי מורי ז"ל, ולזכרה הטוב של אמי מורתני, **מרת מרים רחל** ע"ה, שהיתה נפש זכה ועדינה, מלאת חן ויראת שמים פנימית אמיתית, עבדה שנים רבות בישיבת "תורה ודעת" (תורה תמימה) בחינוך ילדי ישראל, והשקיעה בעבודה את כל ליבה ונפשה. גם במסגרת עבודתה במחנה אגודה ובמחנה בנות במשך כעשרים וחמש שנה, היתה מופת לכל סביבותיה בנועם מידותיה הזכות, ובהתנהגותה העדינה עם כל אחת ואחת, ניהלה את חייה מתוך עדינות נפש עצומה, והיתה עזר לאבי מורי ז"ל בכל עניניו הציבוריים והכלליים, יהי זכרם ברוך, ויעזור השי"ת ונזכה אני ואחותי מרת בתי' דינה תחי' ומשפחתה, וזרעי וזרע זרעי ללכת תמיד לאורם ולדבוק במידותיהם.

